

7వ భాగము

తిరుమల శ్రీ వేంకటేశ్వరుని దిశ.. నా దిశ

తెలంగాణలో
మరో తిరుపతిగ
తన 'హరినామక్షేత్రము'ను
ఏర్పాటు చేయుటకై
తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని
లీలల ధారావాహికం
- పుల్లగూర్ల సాయిరెడ్డి
(గోవిందదాసు)

★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ

చేయి ఎత్తి 'మహామంత్రం' అని అరుస్తున్నారు. ఒకాయన కుడిచేయి పైకి ఎత్తుచు, ఎగురుచు 'మహామంత్రం! మహామంత్రం!' అని అరుస్తున్నాడు. ఇదంతా కూడ శ్రీవేంకటేశ్వర మహామంత్ర పీఠం బోర్డు ముందర జరుగుచున్నది. కల చెదిరింది.

ఒక కంపనీ లాకౌట్ చేస్తున్నప్పుడు దానిని తెరువుమని ఉద్యోగులు స్ట్రైక్ చేస్తున్నట్లు అనిపించింది. అంటే వీరికి మహామంత్రం కావలెనని అర్థం. దీనితో నాకు స్వామివారి పైన అలకపోయింది. గవరాజుగారి మాటను ప్రక్కన పెట్టాను. జపసమర్పణ కార్యక్రమమును కొనసాగించ నిర్ణయించుకున్నాను. కాని శ్రీవేంకటేశ్వర మహామంత్ర పీఠం అనే పేరును కొనసాగించాలా వద్దా? అనే సందిగ్ధావస్థలో ఉన్నాను. తెలిసిన వారిని ఈ విషయమై సంప్రదిస్తున్నాను.

స్వామివారితో పందెం కాయుట

తేది 23-11-2002 నుండి 07-12-2002 వరకు నైరల్ జ్వరంతో బయటికి వెళ్ళకుండా ఇంట్లోనే ఉన్నాను. కాబట్టి స్వామివారిని మరింత ఎక్కువ స్మరించుట, నా సంకల్పం విషయమై పదేపదే ఆలోచించుట జరిగింది. స్వామివారి విరహ వేదనను భరించలేక పోయాను. స్వామివారు గుర్తురాగానే కళ్ళనుండి నీరు రాలుచున్నవి, తపించిపోవుచున్నాను. మళ్ళీ ఒకరోజు రాత్రి దాదాపు అదే 2.30 ని॥ల ప్రాంతమున మేల్కొన్నాను. స్వామివారి గురించి విరహవేదన తీవ్రమైంది. పడి పొద్దాలనిపించింది. ఎలాగైనా స్వామివారిని చూడాలని, ఆయనను పొందాలనే కోరిక కలిగింది. వెంటనే అడగాలా? వద్దా? అని అనుమానపడుతు ఈవిధంగ అడిగాను. ప్రభూ! శ్రీవేంకటేశ్వర, మీరు కోరినట్లు ప్రతి సం॥ మీ కోసం 70 వేల మంది భక్తులచే కనీసం 7 కోట్ల జపమును, 16 సం॥ల వరకు అంటే సం॥2002 నుండి 2018 వరకు సమర్పిస్తాను. దాని ఫలితముతో బొట్టు పెట్టి మిమ్ములను మా ఇంటికి ఆహ్వానిస్తాను. వస్తారా? ప్రభూ! అని అడిగాను. మన హైందవ సాంప్రదాయములో ఒక వ్యక్తిని బొట్టుపెట్టి అత్యంత గౌరవంగ ఇంటికి ఆహ్వానించినట్లు మీకు 111 కోట్ల జపమును సమర్పించి, దాని ఫలితముతో బొట్టుపెట్టి మా ఇంటికి ఆహ్వానిస్తాను, రమ్మన్నాను. మరియు ఒక్కరోజు విశ్రాంతి తీసుకోను. మిమ్ములను సంతృప్తిపరుస్తాను. మీరు మా ఇంటికి వచ్చి నన్ను తృప్తి

పరుస్తారా? ప్రభూ! అని అత్యంత దీనంగ నా కళ్ళనుండి నీరు జాలువారగ అడిగాను. ఒకవేళ స్వామివారు మా ఇంటికి వచ్చినట్లైతే! ఆయనను మనస్ఫూర్తిగ దర్శించి, పాదపూజ చేసి, రెండుమాటలు మాట్లాడి, తిరిగి తిరుమలకు పంపాలని భావించాను తప్ప మరో కోరిక లేదు. వెంటనే నాకు నేను ఇలా పునరాలోచించుకున్నాను. నిజానికి నేను ఒక అదమ స్థాయి వ్యక్తిని, ఈమాట అడుగకూడదు, కాని అడిగాను, పొరపాటు జరిగిందని నన్ను నేను సముదాయించుకున్నాను. తప్పైందని క్షమాపణ కోరాను. స్వామివారు మా ఇంటికి వస్తే ఆయనకు చిన్నతనమగునని భావించాను. కాని వెంటనే శ్రీవేంకటేశ్వరుడు దీనికి ఒప్పుకున్నారు. "నేను సిద్ధం" అనే భావము నా హృదయంలో స్పష్టంగ ఏర్పడ్డది. కాని "నేను స్వామి సేవలో ఒక్కతప్పు చేయకూడదు" అనే షరతు విధించినట్లు మరో భావం ఏర్పడ్డది. మొత్తం 16 సం॥ల సేవలో ఒకే ఒక తప్పుకు అవకాశం ఇచ్చాడు. రెండు తప్పులు చేసినట్లైతే నేను నా ప్రభు తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని పొందే భాగ్యమును కోల్పోతాననే భావం ఏర్పడ్డది. ఈవిధంగ నాకు శ్రీవేంకటేశ్వరునికి మధ్యన ఒక పందెం ఏర్పడింది. దీనిని చూసి నాకు నేను పరవశించిపోయాను. కాని ఇంతలోనే మరో భావం నన్ను ఆవహించింది. నేను ఋణం తీర్చుకొనుటకు, ఎలాంటి ఫలాపేక్ష లేకుండా సేవచేయాలనుకున్నాను. పైగ స్వామివారిని పొందే సామర్థ్యము లేని వాడిని, ఈ విషయం ఎవ్వరైనా వింటే నవ్వుకుంటారని భావించాను. పైగ గతంలో ఒక విషయంలో నా మనస్సులో జనించిన భావాలకు అనుగుణంగ ప్రవర్తించి దెబ్బతిన్నాను. కాబట్టి నా మనస్సులో జనించే భావాల ప్రకారం వెళ్ళడం సబబేనా? అనే అనుమానం కలిగింది. చివరికి ఇలా అనుకున్నాను. నేను మాత్రం స్వామి ఋణం తీర్చుకొనుటకు ఒక్క తప్పులేకుండా సేవచేస్తాను. కాని స్వామివారు నా సేవకు మెచ్చి తన దివ్యదర్శన భాగ్యంను ప్రసాదిస్తే దానిని బోనస్ లాగా భావించుకుంటాననుకున్నాను. మరియు ఈ విషయాన్ని భార్యతోపాటు ఎవ్వరికి చెప్పదలచుకోలేదు. నాకు శ్రీవేంకటేశ్వరునికి మధ్యనే ఉన్నది.

నేను శ్రీవేంకటేశ్వరునికి 111 కోట్ల జపము సమర్పించి, దాని ఫలితముతో స్వామివారికి బొట్టుపెట్టు విషయము కొందరికి తెలుసు, ముఖ్యంగ దా॥ కొండా రెడ్డి గారికి, హైదరాబాద్ లో నాతోటి సహచరులు,

★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ

